

κερδισμένος

κερδισμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. κερδίζω], κερδισμένος· (ιδίως για χαρτοπαίγνιο) που κέρδισε τα χρήματα των άλλων, που κέρδισε χρήματα από τους άλλους: «ποιος άλλος είναι κερδισμένος εκτός από μένα;»·

- *βγαίνω κερδισμένος*, επωφελούμαι, ωφελούμαι, αποκομίζω κάποιο κέρδος από μια κατάσταση, πετυχαίνω αυτό που επιδιώκω: «έμπλεξε μ' έναν κύκλο βιομηχάνων και βγήκε κερδισμένος, γιατί του δίνουν συνέχεια δουλειά || αν και ήταν δύσκολη η δουλειά την ανέλαβα και βγήκα κερδισμένος». (Λαϊκό τραγούδι: *δύσκολα είναι στους γιατρούς να βγούνε κερδισμένοι, αχ! για να γιατρέψουνε καρδιά ερωτοπληγωμένη*)·

- *όποιος επιμένει, κερδισμένος πάντα βγαίνει*, αυτός που επιμένει στην επιδίωξή του, στο σκοπό του, στο τέλος βγαίνει κερδισμένος: «μη τα παρατάς με την πρώτη δυσκολία, γιατί, όποιος επιμένει, κερδισμένος πάντα βγαίνει». Συνών. *ο επιμένων νικά*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας